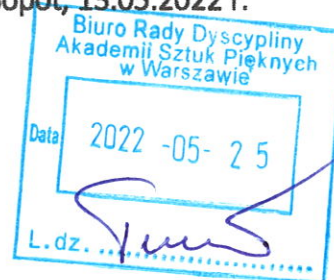

prof. Krzysztof Gliszczyński
Wydział Malarstwa
Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku

Sopot, 13.05.2022 r.

Ocena dorobku artystycznego oraz rozprawy doktorskiej Pana mgr. Marcina Bogusławskiego sporządzona w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie – sztuki plastyczne, w dyscyplinie sztuki piękne, na zlecenie Biura Rady Dyscypliny i Szkoły Doktorskiej ASP w Warszawie.

Dane personalne:

Mgr Marcin Bogusławski urodził się 21 maja 1980 roku w Warszawie. W 2006 roku otrzymał dyplom na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom powstał pod kierunkiem prof. Stanisława Baja, Aneks – praca z malarstwa ściennego – u prof. Edwarda Tarkowskiego. Był stypendystą Falmouth College of Art.

Od 2014 do 2017 roku, był asystentem prof. Edwarda Tarkowskiego w Pracowni Technik i Technologii Malarstwa Ściennego warszawskiej ASP. Od 2018 jest asystentem prof. Mariusza Woszczyńskiego w Pracowni Malarstwa i Rysunku na Wydziale Rzeźby warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych.

Ważniejsze realizacje ścienne:

- 2022 Dom Prywatny, Warszawa, Cicha dolina, sgraffito, projekt i wykonanie.
- 2021 Dom prywatny, Warszawa, Berenta. Sgraffito łączone z techniką krzemianową projekt i wykonanie.
- 2021 Dom prywatny, Komorów, ul. 3 maja, sgraffito na fasadzie budynku jednorodzinnego, projekt i wykonanie.
- 2021 Dom prywatny, Warszawa, ul. Goplańska 4 sgraffita, projekt i wykonanie.

- 2021 Centrum Kultury Filmowej, Al. Ujazdowskie 22, Warszawa. Sgraffito, projekt i wykonanie.
- 2020 Park of Poland, Suntago, Mszczonów – największy Park wodny w Europie. Malarstwo ściennie, projekt i wykonanie.
- 2019 Zegar słoneczny wykonany w technice sgraffita wraz ze złoconiami na średniowiecznej wieży w najstarszym Liceum Ogólnokształcącym w Polsce im. Marszałka Małachowskiego w Płocku. (projekt i realizacja).
- 2019 Szrenica – monumentalne malarstwo ściennie wykonane techniką krzemianową przy ul. Caritas 3 w Szklarskiej Porębie. (projekt i realizacja).
- 2019 Pasy – sgraffito i fresk suchy wykonane na i w budynku siedziby EMB Systems przy ul. Szczotkarskiej 50 w Warszawie (projekt i realizacja).
- 2018 – Dom prywatny – ornament dekoracyjny, Warszawa. Sgraffito, projekt i wykonanie.
- 2018 – Hol wejściowy w apartamentowcu przy ul. Berezyńskiej 46 w Warszawie. Fresk suchy, projekt i wykonanie.
- 2017 – Dom prywatny – ornament dekoracyjny, Anin. Sgraffito, projekt i wykonanie.
- 2016 – Dom prywatny – ornament dekoracyjny, Kurzeszyn. Sgraffito, projekt i wykonanie.
- 2013/2014 – Biblioteka M. St. Warszawy i Biblioteka Województwa mazowieckiego przy ul. Koszykowej. Sgraffito i fresk suchy 140 m², projekt i wykonanie. (wykonanie wspólnie z Przemysław Klimek i Maciej Czyżewski).
- 2013 – Dom prywatny – ornament dekoracyjny. Sgraffito, projekt i wykonanie.
- 2010 – Restauracja „Danieda”, Warszawa, ul. Bracka.
- 2010 – Marszałkowska 138, restauracja. Malarstwo ściennie, projekt i realizacja. (wspólnie z Agatą Zorii).
- 2009 – Pracownia architektoniczna „Bogusławski i Partnerzy”. Malarstwo ściennie, projekt i realizacja.
- 2008 – Konserwacja i rekonstrukcja oraz transfery fresków w Klasztorze s. dominikanek w Piotrkowie Trybunalskim. (wspólnie Janem Dobrzyńskim).
- 2007 – Rekonstrukcja barokowych malowideł Radwańskiego w Archiopactwie cystersów w Jędrzejowie – asystent. (kierownik Jan Dobrzyński i Łukasz Majcherowicz).
- 2007 – Rekonstrukcja fresków Drapiewskiego w kościele w Skołatowie.

2007 – Siedziba „Film Garden”, Warszawa, ul. Czerniakowska. Malarstwo ścienne i sgraffito – projekt i realizacja.

2006 – Akademia Sztuk Pięknych. „Skały”. Fresk mokry.

2006 – Cafe „Mellina”, Warszawa, ul. Bracka. Malarstwo ścienne i sgraffito, projekt i realizacja. (wspólnie z Julią Skrzynecką i Agatą Zorii).

2005 – Restauracja „Panteon”, Warszawa, Arkadia. Mozaika i malarstwo ścienne.

2005 – Restauracja „Panteon”, Warszawa, Galeria Mokotów. Malarstwo ścienne.

2005 – Klub „Metafora”, Warszawa, Al. Jerozolimskie. Sgraffito i malarstwo ścienne.

2004 – Hotel „Młyn Klekotki”, Klekotki (koło Pasłęka). Malarstwo ścienne, projekt i realizacja, (wspólnie z Julią Skrzynecką i Agatą Zorii).

2004 – Restauracja „Giovanni”, Warszawa, Galeria Mokotów. Malarstwo ścienne.

2003 – Siedziba Market Planet, Warszawa, ul. Wołowska. Malarstwo ścienne. (realizacja wspólnie z Olgą Wolniak i Hanną Michniewicz).

Ocena rozprawy doktorskiej mgr. Marcina Bogusławskiego

Rozprawa doktorska mgr. Marcina Bogusławskiego pt. „Kolorystyka i typy rozwiązań kolorystycznych. Kolor zamknięty w sgraffitach” przygotowana została pod kierunkiem promotora prof. Mariusza Woszczyńskiego. W całości poświęcona została dokonaniom, jakie artysta zrealizował w unikalnej i trudnej technice sgraffita. Technika już znana w satrozżytności, rozwinęła się w okresie renesansu oraz w okresie późniejszym, stając się jedną z bardziej dekoracyjnych oraz trwałych powłok szlachetnych tynków. W Polsce w okresie powojennym podczas odbudowy starówek, szczególnie w Warszawie oraz Gdańsku, artyści chętnie powrócili do tej szlachetnej techniki, i w dużym stopniu przyczyniło się to do jej rozwoju i przetrwania. Będąc studentem, byłem uczestnikiem zajęć Pracowni Malarstwa Ściennego, realizując obowiązkowe freski oraz sgraffita. Muszę przyznać po latach, że było to interesujące doświadczenie wzbogacające moje ówczesne spektrum doznań malarskich. Dla artysty malarza poznawanie fresku, całego bogactwa jakie nosi w sobie ślad wielowiekowej tradycji, wydaje się bezcenne. Jest to wiedza o technice, kolorze, jego oddziaływaniu i subtelnościach, które zawierają się w alchemicznej przemianie scalając świeży tynk z warstwami malarskimi.

Przeoglądając dorobek artystyczny doktoranta widać dużą różnorodność jego pracy, choć większość prac realizowana jest w technice sgrafitta łączonej z freskiem. Część z nich stworzył nie tylko w przestrzeni publicznej, ale także we wnętrzach prywatnych domów, uzyskując nowatorskie rozwiązania formalne wnętrz. Dobrze nasycone barwy, zdecydowane kompozycje tworzą unikalne ściany dekoracyjne. Pewnie dodatkowo tworzą nietypową aurę koloru, który w tej technice potrafi emanować swoim rozproszeniem światła, jakie się wydarza w zderzeniu z piaskową ścianą, uzyskując unikalny efekt pochłaniania światła. W przestrzeni publicznej, z dużym ładunkiem światła ten efekt znika.

Jedną z realizacji artysty jest starannie wykonana rekonstrukcja zegara słonecznego na XV wiecznej wieży obserwatorium astronomicznego w budynku najstarszego Liceum Ogólnokształcącego im. Marszałka Stanisława Małachowskiego w Płocku. Jest to spora realizacja mająca 242 do 284 cm wysokości a szerokości 240 cm. Kompozycja w udany sposób wpisuje się w fasadę oraz kolorystykę budynku, co jest niezwykle istotne przy realizacjach tej klasy zabytków. Z załączonej dokumentacji można zauważyć, starannie położony tynk, idealnie dobrany kolor oraz precyzyjne złączenia. Inną realizacją artysty jest sgrafitto, które wykonał na podstawie szkiców Andrzeja Wajdy. Praca w formie kolumny nawiązuje do znanego obrazu filmowego pt. „Wszystko na sprzedaż”. Została zrealizowana w Centrum Kultury Filmowej im. Andrzeja Wajdy w Warszawie i wykonana przy użyciu zaprawy cementowo wapiennej mineralnych pigmentów – czarnego i białego.

Duża większość realizacji doktoranta pod względem formalnym rozwiązana została w sposób abstrakcyjny, nawiązując do stylistyki, konstruktywistycznej, neoplastycyzmu holenderskiego ruchu De Stijl lat 20-30 ubiegłego stulecia. Jednak nie rozpoznaję tutaj ścisłych kontekstów, ponieważ zasady tworzenia tych kompozycji były dość rygorystyczne i zaskakiwały nowatorskimi rozwiązaniami formalnymi. Autor raczej nawiązuje do pewnych wyobrażeń i stylistyki, jaka się rozwinęła w latach 60, propagując abstrakcyjno – geometryczne rozwiązania, jakie stosowali często dekoratorzy wnętrz, projektanci, architekci, zastosowując je w malarstwie ściennym, witrażu, projektując ubiór, tkaniny czy malując ceramikę i zastawy stołowe.

Charakterystyczne pigmenty, jakich używa artysta to gama czerwieni, błękitów, żółci, bieli o różnej intensywności. Moją uwagę przyciągają dwie realizacje. Jedna z nich mieści się przy ulicy Szczotkarskiej w Warszawie i nawiązuje do tradycyjnych polskich strojów ludowych. Powstała w biurach firmy handlującej maszynami tkackim oraz nićmi, co dodatkowo podkreśla kontekst

realizacji. Druga natomiast znajduje się we wnętrzu gabinetu przy ul. Goplańskiej w Warszawie i wypełnia jego czołową ścianę o wymiarach 300 x 487 cm. Zdecydowana kompozycja, nasycona barwa tynku tworzy magiczną przestrzeń wnętrza.

Doktorant Pan mgr Marcin Bogusławski w przedstawionej rozprawie doktorskiej zaprezentował wiele interesujących aspektów swojej działalności artystycznej i badawczej. Przede wszystkim jest praktykiem, który zdobył solidne doświadczenie, o czym świadczy ilość zrealizowanych projektów w różnych przestrzeniach. Jest fachowcem, specjalistą w swojej już dość rzadkiej dziedzinie. Napawa optymizmem fakt, że pracując na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, będzie mógł dzielić się swoim doświadczeniem z młodymi adeptami sztuki w zakresie technik sgrafitta, mozaiki, fresku mokrego i fresku suchego. Jak już wspomniałem wcześniej, doświadczenie i zetknięcie malarza z innymi technikami pozwala mu dostrzec ciągły potencjał, jaki tkwi w różnorodności malarstwa. Podkreślając duże walory artystyczne oraz poznawcze pracy doktorskiej mgr. Marcina Bogusławskiego, stwierdzam, że jego rozprawa spełnia warunki określone w Ustawie o stopniach i tytułach naukowych w przewodzie doktorskim wg. Ustawy z 2003 roku i oceniam ją pozytywnie.

W związku z powyższym wnoszę o nadanie Panu mgr. Marcinowi Bogusławskiemu stopnia doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej – sztuki piękne.

K. Gierzyński